

STUDENTEN WEEKBLAD

REDACTEUREN:

H. S. v. LENNEP, O. Z. v. SANDICK, H. SALOMONSON, H. C. SNETHLAGE,
W. MAAS GEESTERANUS, MEJ. H. VAN GENNEP, J. H. MEYER.

ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

15^e Jaargang.
No. 31.

Vrijdag
30 Mei '13.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN
DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr.
— DELFT. —

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdag-
middag 4 uur aan het Redactie-adres:
VLAMINGSTRAAT 34.

Inhoud.

Delftsch Studenten-Corps.

Lustrum D. S. C., door M. D.

Gedachten en gedichten.

Pierette, door Norman Zomer.

Inkeer, door J. v. R.

Zoo zijn er, door Flippe.

Avontuur; aan A. en W., door Edu en Henri.

De voorjaarsbruid, door S.

Boekbespreking.

Tot Hoogen prijs, door Elise Soer, door S.

Ingezonden.

Het Huis Lambert van Meerten en de Studenten der T. H.,
door D. F. N.

Delftsch Vrouwelijke Studenten Vereeniging

Delftsche Vrouwelijke Stud.-Vereeniging.

Technische Hoogeschool.

Uitslag Examens.

Agenda.

Delftsch Studenten-Corps.

Lustrum D. S. C.

Nog een maand en alles moet gereed zijn.

Binnen weinige dagen beginnen de spel-repetitie's. Apollo is al aan de gang. Ook de maskerade-deelnemers moeten zich nu gaan inwerken in hun aanstaande vormverandering. Vandaar een paar wenken, die, hoewel voor de hand liggend, toch misschien noodig zijn om aan ons feest dat cachet te geven dat er de grootste bijzonderheid van is.

Ons historisch-exotisch schouwspel van zes dagen moet boven alles wat het tooneel biedt uitblinken. Het kan dit door een machtige eigenschap: echtheid. Echt moeten hier de personen zijn. Ware feesten moet Abbas geven, geen masque zij onze Perzische vreugd, eenvoudig weg ons gewijzigd aanschijn. Maar, behalve echt, moet onze praestatie verzorgd, bestudeerd zijn. Geen clin-clan-vertooning die zoowat Oostersch aandoet en de hooge Perzische cultuur zou prostitueren zooals men het de Moorsche al zoo vaak deed. Geen effectbejag van halfnaakte slaven en dergelijke balletuitvindingen, die den deftigen Pers zeker nog weerzinwekkender zoude zijn dan ons.

Opdat nu onze personen die atmosfeer eenigszins kunnen geven moeten sommige dingen wat langer van te voren aangeleerd worden. Dingen, die in Perzië zoo van zelfsprekend zijn dat reizigers, die er wat langer geweest zijn, ze niet eens meer memoreeren. Daar zijn de door de zon zooveel lager gebruide halzen, waarvoor 12 jaar geleden de Utrechtenaren door het land beroemd werden, en die in onzen tijd van slappe lage boordjes nog met heel wat minder aanstoot te verkrijgen zijn.

Daar is vooral de Perzische etiquette. Wanneer in de langzamerhand opgebouwde zaal de eerste proeven voor de groote historische cour zullen genomen worden, schrijven we er meer over. Nu alvast één hoofdpunt: zoo onbeleefd als wij het vinden in gezelschap een hoed op te houden, vindt de Pers het om in gezelschap zijn voeten te vertoonen. Slechts een Shah kan zich dat in zijn boven de wet zijn, permitteeren, de beleefde Pers gaat met gekruiste beenen zitten, de ondergeschikte op de hielen. Zelfs de beminlijke Abbas deed dit soms als hij een gast tegenover zich

beleefd wilde ontvangen. Niemand waagde het dan een minder nederige houding aan te nemen. Laat ons toch zorgen daartoe in staat te zijn. Een telkens verlengde oefening brengt ons misschien nog wel een record voor Westelingen. Want vooral het statige oprijzen uit deze pose temidden der kussens is lang niet makkelijk. Men kan dit niet onmiddellijk zonder waggelen volbrengen, en toch ligt alleen in het absoluut natuurlijk schijnen van zulke bewegingen ons succes.

Geen illusie van echte Perzen te zien, wanneer het meerendeel wit-roode halzen vertoont; geen illusie van de verfijnde Perzische hoofscheid, wanneer wij niet gemakkelijk ons op den divan, dat 20 c.M. hooge podium neerlaten en er kaarsrecht van oprijzen. Wat moet de exotische charme zijn van een gouverneur wiens pages den gasten bij een intiem feest niet geknield de wijnkop kunnen bieden.

Juist in deze kleine trekjes kunnen wij het zoo ver brengen. Goddank zijn wij niet als Bayreuthsche zangeressen tot aesthetische contrasten van rol en lichaamsvorm genoopt. Goddank hoeven wij geen klassieken bespottelijk te maken door in tricots rond te loopen, Goddank hoeven wij ons niet tot caricaturen te schmincken om te verschijnen.

Wij moeten en zullen zoo noodig ons wezen wat aanpassen en ons dan, in deze tweede natuur, niet tegenover maar tusschen ons publiek vertoonen als een afgunstwekkende weerschijn van het in gracie waardige Perzië.

M. D.

Gedachten en Gedichten.

Pierette.

In je wit gezicht
Is je roode mond
Als een vreemde bloem
Op een sneeuwen grond.

En je haren zijn
Als een goudgordijn,
Daartusschen lachen
Je oogen klein.

O, lach niet zoo luid,
Want je hart is droef!
In 't spel van jou leven
Is wanhoop troef! —

1913.

NORMAN ZOMER.

Inkeer.

Ik zag ze gaan met opgeheven hoofde,
Met om hun mond een blij-tevreden lach,
In wier geluk ik kinderlijk geloofde,
Tot ik ook van hún hart de leemten zag;

En wist, dat daar geen mensch op deze aarde
Diep in zichzelf volmaakt gelukkig is,
En dat, wat d'een haast spelend zich vergaarde,
Vaak and'ren kwelt als 't alledroefst gemis. —

1913.

J. v. R.

Zoo zijn er.

Altijd naar de laatste mode
Keurig netjes aangekleed,
Maar een macht van hooge beeren,
Waar-die haast geen raad mee weet;

d'Eerste van de maand naar Brussel
Om . . . musea te gaan zien,
Maar de ploerterij kan wachten,
Leent hém soms een pop of tien.

Altijd vroolijk in gezelschap,
Fiksche kerel uit één stuk,
Maar wanneer-die soms alleen zit,
Kniest-ie zich een ongeluk. --

FLIPJE.

Avontuur; aan A. en W.

Waarde Heeren Redacteuren,
gaarne zagen wij dit stuk,
in uw weekblad opgenomen.
Nooit verscheen het nog in druk.

Het betreft een aardig zetje
van mij en mijn vriendje Hein
en, u weet, studentenstreken
kunnen soms zoo grappig zijn.
Nu mijnheer, gij moet dan weten
dat ik 's middags in mijn *nest*
buiten Heintje hoorde fluiten,
en, enfin . . . gij raadt de rest;
In een uurtje zaten wij al
in den stoomtram naar den Haag
en ik zeg zoo tegen Heintje:
„Boy, hij wordt weer goed vandaag”.
Samen gingen wij dineeren
bij het strikje in Central;
daarbij dronken wij bourgonje
(dat doen studs toch allemaal?)
Na het eten nog een ponsje,
gij begrijpt wel hoe dat gaat!
en een poosje later liepen
wij gearmd en wel op straat.
Alle menschen keken naar ons,
en ik hoorde een keer of tien
iemand tot een ander zeggen:
„Heb je dien student gezien?”
Plotseling zegt Heintje: „Edu”
„kerel, ik kan er niets aan doen”
„maar ik vraag het eerste kippie”
„dat ik tegenkom een zoen”.
Net dat hij het zegt verschijnen
— ieder met een teekenrol —
twee meisjes die in Delft studeeren
en nu komt de *reuzenlol!*

„Komt u heusch uit Delft dames?”
Vroeg mijn vriend tot twee keer toe.
Bliksem — dacht ik — Heintje durft
Maar ik zeide ba noch boe.
Toen de meisjes ernstig keken
werd de toestand wel wat zuur
„Heintje” zei ik „hou je dronken”
„anders slaan we een figuur”.
Eensklaps zeide een der meisjes,
snibbig, met een kleur als bloed
„En u bent de broer van — ie”
„en wij kennen — ie goed”.

Nu, ik was wel wat geschrokken,
maar ik zeide zéér ad-rem
met wat overdreven hikken
en een hikkerigen stem:
„Ja, wij hadden een dinertje . . .
. . . enne . . . wij zijn ook student . . .”
Toen trok ik Heintje aan zijn jasje
en toen zijn wij weg gerend.

Vijf minuten later zaten
Wij weer dronken in Central!
Nu . . . wat zegt gij van het grapje?
Goed nietwaar? . . . maar erg brutaal!

EDU en HENRI,
gentlemen-students.

De voorjaarsbruid.

Toen Jantje naar de kermis ging
verwachtte hij een feest
zooals men dat zoo dikwijls in
de Münchner Blätter leest.

Verwachtte hij een voorjaarsfeest
in Biedermeier-trant
van meisjes in een wit gewaad,
met bloemen, hand aan hand.

Maar toen hij in den Dierentuin
wat bier gedronken had
was hij al met den boel verzoend,
en vond hij haar een schat.

En tot besluit van 't voorjaarsfeest
heeft hij den heelen nacht
— de Tango dansend met zijn bruid —
bij Eli doorgebracht

S.

Boekbespreking.

TOT HOOGEN PRIJS door ELISE SOER.
Veen's Gele bibliotheek.

Op de Tentoonstelling van „de Vrouw” te Amsterdam, heeft men zich blijkbaar beijverd, zooveel mogelijk vrouwenarbeid bijeen te verzamelen; dit heeft men gedaan zonder al te veel op qualiteit te letten. Zoo zag men onder de vele schilderijen, kunstwerken, zooals van Thérèse Schwarze onmogelijke prutsdoekjes, op de lange boekentafels lag tusschen een paar mooie bandjes een onbekend romannetje van Elise Soer, „Ward” genaamd.

Vermoedelijk is dit van dezelfde vrouw, die in bovengenoemd boekje de Fransche tijd tot onderwerp genomen heeft. Dit onderwerp is blijkbaar gemoedelijk opgevat, als causerietje over de zeden van dat tijdperk, met een uiterst eenvoudig romantisch episodetje, dat als een zielig dun haartje door de grove stof geweven is. Ik zeide grove stof en bedoel hiermede de uiterst on-oordeelkundige en slordige aanvatting van het werk om een verhaaltje als dit te doen.

Eerst het onoordeelkundige: de indeeling van het boek geeft ons zonderlinge gewaarwordingen. Het begint dan met een aanhef, die ons een 1813—1913 feestrede doet vreezen.

Dit motief van „Wij Nederlanders” gaat echter spoedig over in een breeden lofspraak op Napoleon, om dan in een zoet allegretto op de Vrouwen-queastie te komen. Presto, presto, soms angstwekkend gewaagd, en in 15 bladzijden lang, huppelt dit verder, om te eindigen in een weemoedig accoord, dat ons den vrouwenvriend toont als: „Een genie dat zich doodstormde in Ceasaren-waanzin. Een rampzalige roofvogel, met geknakte wieken, in St. Helena's kooi”.

Nu schudt de schrijfster met een gedachtenstreepje deze weemoed van zich af, en zet kloek neer. „Maar men schreef 1811. Het keizerlijk echtpaar bereisde deze gewesten. Maria Louisa nooit op tijd met haar toilet gereed enz.” Wij vragen ons in verband hiermede af, of de reizende imperator zich zoo snel kon scheeren, en vol nieuwsgierigheid verwachten wij nieuwe pikante détails. Helaas, onmiddellijk hierop komen wij in de politiek, waarbij de autrice enthousiast uitroept: „Wee den Catholieken priester, die het waagde, zijn keizer niet met het diepste eerbetoon te begroeten, wee den nalatige, den gemakzuchtige, den onwillige, de man, die het beter meende dan hij. Maar ook, heil den ijverigen plichtsbetrachter . . .” enz. Men komt in de verleiding hierin een kleine pluim te zoeken, die Elise hier den strengen keizer toediend, hoewel er met dezelfde logika kon volgen: „Maar ook, heil Abbas, den” enz”.

In deze verwarden trant gaat het voort, en wij hobbelen over anecdoten en tiraden naar het einde, waar ons op

droevigen toon het overlijden wordt gemeld van iemand dien wij niet kennen dan uit de mond van een „aardig dikkertje” dat op hem verliefd was.

De eigenlijke hoofdpersoon is een jong meisje dat, in tegenstelling met hare vriendinnen, niet geheel door Napoleon genegeerd wordt. Zij is op den keizer verliefd, en terwijl „de *schoone* in stilte haar toilet liet voltocien” zegt zij „iets te willen bijdragen tot het welslagen van Napoleon's *reuzenplannen*”.

„Hoe zou onze moeder over hem hebben gedacht”, peinsde Marie, „ach hoe treurig toch, dat ik haar nooit heb gekend”.

Hier verliest de egoïstische Marie de draad harer gedachten, in verband met den aanvang toch is het slot der overpeinzing niet. Het lust mij niet u verder te ergeren met citaten als dit, met beeldspraken als deze: „het revolutieros was vertrapt geworden door een oorlogshengst, die op zijn beurt in woeste vaart door Europa's beemden holde”.

Ook de platheden als: „haar vereerde vader” een „echt gezellig uurtje”, „een schoonheid van den eersten rang”, zijn onverkwikkelijk.

Wat pretendeert dit boekje toch? Een aantal goede anecdotes en tijdsgedichten zijn opgenomen, maar waren die niet beter over een 1813—1913 scheurkalender te verdeelen geweest?

De gele bibliotheek heeft een gemêleerd programma. Waarom boekjes al dit tusschen Streuvels en Couperus? Wanneer de uitgever voor „elek wat wils” wil geven, sluite hij hierwan toch vooral de kleine-dorps-oude-dames uit, bij wie dit boek een warme ontvangst zal ten deel vallen.

S.

Ingezonden.

Het Huis Lambert van Meerten en de studenten der T. H.

Bij het openen van 't Museum, den 23sten Sept. 1907 hield de heer J. L. Schouten de openingsrede. Hierin zeide hij o. a.:

„Men zegt wel eens: „de toekomst is voor een belangrijk deel aan den Ingenieur”; welnu, hem dan ook hier de impressies voor de kunst meegeven. Hieraan nu kan ons museum de T. H. S. krachtig ter zijde staan. Van het huis Lambert van Meerten zal eene heilzame werking uitgaan”.

Maar de verwachtingen zijn gedeeltelijk bedrogen geworden, de bezoeken der studenten aan het museum zijn zeer sporadisch. Vraag eens aan uwe kennissen of zij er reeds geweest zijn, ge zult meestal een ontkennend antwoord krijgen en waarom dat. Zijn de heeren technische studenten blasé geworden van het huisje met de hooge stoep op het Oude Delft nadat zij het Mauritshuis of het Rijksmuseum te Amsterdam hebben doorgehield, of is het dat zij denkende aan de lange tijd, dat zij nog te Delft zullen doorbrengen, ze het bezoek steeds uitstellen en het daardoor afstellen. Het museum bevat o. a. eene zeer mooie collectie aardewerk van allerlei tijden, een studie overwaard, maar een overzicht ervan is voor een leek lastig, daar het niet duidelijk periode bij periode is uitgesteld.

Zou het bestuur niet nog meer kunnen doen om het museum beter aan zijn doel te laten beantwoorden. Zou het niet geschikt zijn om bij ieder voorwerp een kaartje te plaatsen, waarop duidelijk de herkomst en bijzonderheden ervan. Dit maakt het bezoek voor het publiek veel aangenamer dan wanneer men steeds een catalogus heeft op te slaan die uit den aard der zaak niet telkens kan bijgewerkt worden. Van een gedeelte der kunstvoorwerpen bestaat deze catalogus waarin zij slechts omschreven worden, van het andere gedeelte wordt in het museum geen melding gemaakt, deze voorwerpen kunnen toch niet bogen om als leermateriaal te zijn tentoongesteld. Wel is waar zijn er vele voorwerpen in bruikleen aanwezig, maar het kan toch zoo'n groote moeite niet zijn om een kaartje, vooral met bijzonderheden over het kultuurtijdperk, er bij neer te leggen.

Mij lijkt dat het bestuur zelfs niet tegen die wijze van uitstellen moet opzien, welke het schilderachtige van het geheel schaadt.

Laat het bezoek der studenten aan het zoo mooie museum met hare keurcollectie toch flink vermeerderen.

D. F. N.

D. V. S. V.

Delftsche Vrouwelijke Stud.-Vereeniging.

De Almanak-redactie is als volgt samengesteld:

A. van Haften.
P. J. Bilheimer.
J. Mouton.
L. van Lennep.
P. J. Juda.

—o—

De Novitiaats-commissie is als volgt samengesteld:

H. T. G. Pothoff.
J. C. Koopman.
H. v. Gelderen.
H. v. Gennep.
M. A. de Val.

Technische Hoogeschool.

Propaedeutische Examens vóór de Zomervacantie

— 1913. —

Geslaagd voor:

Civiel-Ingenieur.

E. A. Voorneman.

Bouwkundig Ingenieur.

G. Friedhoff.

W. Lemei.

Werktuigkundig Ingenieur.

Th. J. W. Barkey.

D. C. Tiekink.

G. H. M. de Groot.

Electrotechnisch Ingenieur.

D. Vreugdenhil.

Scheikundig Ingenieur.

J. Th. W. Boxman.

W. Hoogendijk.

Mijnningenieur.

P. F. de Groot.

J. A. Hoeksta.

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken dd. 23 Mei 1913, No. 7435¹ Afd. O., is te rekenen van 8 Mei 1913 aan Mej. C. Janssen van Raay, t., op haar verzoek eervol ontslag verleend als assistente voor de organische scheikunde.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken dd. 23 Mei 1913, No. 7435² Afd. O., is voor het tijdvak van 1 Juni tot en met 31 Augustus 1913 benoemd tot assistent voor de organische scheikunde, W. Sturm, 2 Delft, Nieuwe Laan 58.

Agenda.

DEN HAAG.

Vrijdag 30 Mei. Theater de Seinpost: N.V. Tooneelvereniging, „Silvia Silombra”; 8 uur.

Zaterdag 31 Mei. Diligentia: Voordrachoefening Klavierschool van Louise den Hollander, met medewerking van Jeanne Palm, sopraan, en R. A. le Rütte, viool; 2½ uur.

Theater de Seinpost: N.V. Tooneelvereniging, „Pen”; 8¼ uur.

ROTTERDAM.

Vrijdag 30 Mei. Groote Schouwburg: Rotterd. Tooneelgez., „Spectacle coupé”; 8 uur.

Tivoli-Schouwburg: N.V. Tooneelvereniging, „Maar 'n droom”; 8 uur.

Zaterdag 31 Mei. Groote Schouwburg: Feestavond ter herdenking van het 50-jarig bestaan van het Sophia Kinderziekenhuis en Pleegzusters-Vereeniging; 7½ u.

Tivoli-Schouwburg: N.V. Tooneelvereniging, „De Boven-natuurlijke zoon”; 8 uur.

ADVERTENTIEN.

Heden verscheen bij de Technische Boekhandel en Drukkerij J. WALTMAN Jr.:

Shah Abbas de Groote

zijn intocht met de vreemde gezanten binnen Ispahan in het jaar 1913, door L. W. G. DE ROO DE LA FAILLE.

Uitgave van de Commissie tot voorbereiding van de feesten ter gelegenheid van het XIIIe Lustrum.

Het is gedrukt op imitatie japansch papier en versierd met twaalf platen, waarvan een in kleurendruk.

De intekening is nu vervallen en de prijs thans f 1,25.

Firma E. DE GROOT,

Hoek VOLDERSGRACHT 33. — DELFT.
Sedert 1870 bekend onder den naam van VOGELI.

Geeft steeds de HOOGSTE WAARDE voor
NETTE GEDRAGEN KLEEDEREN, zooals:

Heeren-Costuums van f 6,— tot f 14,—.
Demisaisons en Winterjassen van f 5,— tot f 12,—.
Pantalons van f 2,50 tot f 5,—.

☛ Ook dagelijks buiten de stad te ontbieden.

Voor de Verkiezing in Juni 1913.

Een uitvoerig aantekenboek ter invulling van alle bijzonderheden der verkiezing, stemming en herstemming van Leden voor de Tweede Kamer der Staten-Generaal in 1913;

MET

Volledige Kaart der Kiesdistricten
van Nederland, gekleurd naar verschillende
Staatkundige partijen.

Kaart met Aantekenboek 25 cents.

Voorhanden bij de TECHNISCHE BOEKHANDEL
EN DRUKKERIJ J. WALTMAN JR., Binnenwatersloot 33.

OUDE DELFT 120 - DELFT.

Uitzending van Dinners.

Levering van Schotels.

Dagelijks verkrijgbaar de bekende NASSI GORENG.

Aanbevelend,

Oude Delft 120. Chr. F. RÜTER.

RESTAURANT DUYSER.

Plats du jour 12—2. Dinners 5—7.

A la carte den geheelen dag.

☛ Ook gelegenheid voor aparte tafels en bij
abonnement.

N. V. Behangerij en
Stoffeenderij

v/h. A. VAN HATTEM Jr.,

: OUDE DELFT 161. :

Interc. Telefoonnummer 242.

DECORATIËN

Voorhanden in de TECHNISCHE BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr.,
de bundel:

STUDENTENLIEDJES

door THEO DAAN.

(A. STEHOUWER Czn.)

INHOUD:

Ter Inleiding. — Opdracht. — De Ideaal Student. — Van den tijd.
— Waar je fijn op slaapt. — Als je 'ns wist. — Brief van een meis-
judente aan haar zuster. — Sentimenteel verhaal. — 't Ergste wat
je kan gebeuren. — Het schot. — De Boodschap. — Haar eerste
liefde. — Parodie-studenten. — Modern biologisch-philosophisch
minneliedje. — Wat zeg-ie me doavèn. — Angsten. — 't Noodlot. —
Down. — Dik-dun. — Het manna van den nieuwen tijd. — Nieuw-
jaarswensch van Janus (Med. Stud.) aan Professor! — Janus (Med.
Stud.) moet terug naar de stad. — Brief van Janus (Med. Stud.) aan
z'n Moe. — De Zwabber. — Janus (Med. Stud.) op de vlakte. —
Janus (Med. Stud.) gaat naar de bioscoop. — De liefdesverklaring
van Janus (Med. Stud.) — Janus (Med. Stud.) komt onverwachts
thuis. — De Erfenis van Janus (Med. Stud.) — Medische fatsoens-
leer. — Juridische fatsoensleer. — Orthodox-theologische fatsoensleer.
— 't Lied van een fleurig eerste-jaars. — 'n Opschepper. — 'n Groot
man. — Een lied van de verzwabberde student. — Klacht van 'n
kostjuffrouw. — Waarom? — Nou daarom! — Vet. — Noodge-
dwongen. — 3 October. — 't Poëtje. — 'n Gelukkig toeval. — Bezoek
— Geen bezoek. — De Kater. — Heel slecht voor je zenuwgestel. —
Financiëel treurlied. — De dansense. — De tweede graad. — Moeder-
tranen. — De Jurist. — De Meisje-studente. — De Sjees.

C. MENSERT Pzn.

Gasfitter en Loodgieter.

OUDE DELFT 146.

DAGELIJKS bestaat gelegenheid tot het nemen van
een abonnement op

De Nieuwe Courant

te 's GRAVENHAGE,

met Ochtend- en Avond-editie

à f 3,— per kwartaal.

Exemplaren ter kennismaking worden op aanvraag
gratis toegezonden door den Agent: Technische
Boekhandel en Drukkerij J. WALTMAN Jr.,
BINNENWATERSLOOT 33, DELFT.